

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan razen v nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 30 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za pol leta 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštna zbirata. — Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kotmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Židovsko oderuštvo in Dunajska žurnalistika.

× Nemško-liberalna ali nekdanja ustavoverna stranka se pogostem čudi, zakaj da je tako malo spoštovana in tako hudo sovražena ne samo od svojih konservativnih rojakov, temveč zlasti od Slovanov. Vso to antipatijo jej ni le njeno političko delovanje nakopalo, temveč v prvi vrsti njena javna glasila, katerim je na čelo pritisnen sramotni pečat najpodlejše semitske spridenosti, in ki vsaki dan z nogami teptajo javno moralo, pravico in poštenje. Kdo more imeti simpatije ali le spoštovanje do stranke, ki skoraj ni družega, ko marioneta v rokah židovskih plutokratov in njenih breznačajnih pomagačev, židovskih žurnalistov?

Židovi so dobro razumeli sebi v prid obrniti samo na sebi vzvišene uzore o enakosti vseh ljudi, o verski toleranci, svobodi itd. Spoznali so pa tudi kmalu, da najlaglje vodo na svoj mlin napeljejo, ako se polasté časnikarstva ter z njim uplivajo — ali pa celo delajo javno mnenje. Za časnikarsko delo so židovi kakor nalašč ustvarjeni, bodi si kot pisaci hujskajočih člankov, bodi si kot povsod usilujoči se nabiralci notic, in pred vsem kot glavni gojitelji škandalov in frivolitet. Pred njihovim strupenim peresom, napojenim z lažmi in ostudnim obrekovanjem, ni varen noben še tako pošteno živeč človek; gorje še le tistemu, kateri ima po nepremišljenosti ali nesreči kak madež v preteklosti: nastavljen mu je revolver na prsi in zaman se skuša izviti židovskim žurnalističnim polipom.

„L' alliance israelite“, kateri na čelu je nekdanji bil znani francoski minister Cremieux, osnovala je prav zarotno organizacijo židovstva po vsem svetu in po velikanskih denarnih zavodih, ter s tem, da je v svojo pest spravila mnogo časnikov, si pridobila takšen upliv na javne zadeve zlasti v Evropi, da se skoraj nič važnega ne zgodi v politiki, da ne

bi to društvo tajno se vmes utikalo in spet kako novo pozicijo židovstvu pridobilo. Spominaj se Berlinskega mira in kako je celo Bismarck pritiskal na Srbijo in Rumunijo židovom na ljubo.

No, do take res vsegamogočne veljave židovi nikjer neso dospeli, kakor v Avstriji pod nemško-liberalno vlado. Posebno Dunaj je postal pravi novi Jeruzalem. V enem najlepših oddelkov mesta, po Schottenringu, Franc Josipovem nabrežji in v vseh tamošnjih novih ulicah ne vidi se družega, ko židovske firme in iz vseh štacun gledajo skoraj le židovski krivonosni obrazi. Časnikarstvo pa je z malimi izjemami v židovskih rokah, če prav mnogo od njih zdaj piše za vlado in so le glavni židovsko-nemški organi „N. Fr. Pr.“, „Deutsche Zeitung“ in „N. W. Tagblatt“ ostali v strogi opoziciji. Židovsko mogočnost na Dunaji najbolj ilustrirajo volitve, pri katerih je Dunaj štiri židove kot svoje zastopnike poslal v državni zbor.

Zakaj vse to, o čemer smo že večkrat govorili, spet ponavljamo? Povod nam daje najnovejši škandal, ki po jedne strani osvetljuje grdo korupcijo Dunajske žurnalistike, po druge strani pa kaže, kako so židovi omrežili in osleparili Dunajsko prebivalstvo, da si še ziniti več ne upa proti svojim izsesalcem in mučiteljem.

Znano železniško društvo „Kaiser Ferdinand Nordbahn“, čije delnice so večinoma v Rothschildovih in drugih židovskih rokah, v katere upravnem odboru in vodstvu so sami židovi, mej njimi Kuranda in jednaki krivonosci, vedelo je tekom časa skoraj vso dovožno premoga na Dunaj monopolizovati. Od 8 milijonov centov premoga se 7 milijonov 317.000 po tej železnici na Dunaj uvažajo, ker je znala po kartelih in drugih zvijačah vso konkurenco odstraniti. Vsled tega morajo Dunajčanje premog za 70 do 80% dražje plačevati, nego bi ga dobivali po odpravljenji monopola severne železnice. Omenjena železnica si je na ta način napravila več ko 20 mi-

lijonov goldinarjev dobička, in ni čuda, da njene delnice z ozirom na prvotno ceno nesejo po 20 in več procentov.

Dunajčanje so sicer slutili in se pritoževali, da morajo premog predrago plačevati, a Dunajska žurnalistika niti jedne besedice ni znila; saj njeno molčanje ni bilo zastoj in „Nordbahn“ je dobro znala, s čem se javnim organom usta zamašé. Izdala je vsako leto 50 do 60 tisoč goldinarjev, ne da bi časnike podkupavala, kaj še, le za inserate v velicah Dunajskih žurnalih.

Dasi pa je „Nordbahn“ res grdo odirala Dunajčane, bi se menda še nikdo v javnosti ne bil oglašil, ko ne bi končno nižje avstrijsko obrtno društvo, prisiljeno po mnogih pritožbah iz obrtniških krogov, celo stvar v necem poročilu spravilo na dan in z neovrgljivimi številkami dokazalo samopašno ravnanje severne železnice. In zdaj bi človek mislil, da bodo vsi časniki, ki imajo vender v prvi vrsti pometati se za interese občinstva, priobčili poročilo ter izrekli svojo nevoljo nad oderuško železnico.

Kaj tacega sicer nismo pričakovali; a da izvzemši dva ali tri vsi drugi Dunajski listi in mej njimi glavna glasila nemško-liberalne stranke niti z jedno besedo te za Dunaj velevažne stvari ne bodo omenili, kaj tacega se nam, dasi poznamo podlost in podkupljivost velicega dela Dunajske žurnalistike, vender le čudno in za značaj Dunajskega prebivalstva malo čestno zdi.

Ako si časopisi, ki reprezentujejo javno mnenje Dunajčanov, ne upajo spregovoriti le jedne grajalne besede proti oderuški železnici, ker vedó, da stoji omenjeno društvo pod pokroviteljstvom Rothschildovim, in ker se bojé, da ne izgubé „Schweiggelder“, inseratov itd.: kakšno mora biti prebivalstvo, katero se daje voditi v vseh političkih zadevah od tacega podlega časopisja, katero ne čuti svojega maloločnega položaja in ne vidi, da se njegova znana dobrodušnost le zlorabi pod krinko nemštva in libe-

LISTEK.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

Šesto poglavje.
(Dalje.)

Dubrovski se je zmrčil.

„Poslušaj me Arhip“, rekel je on po precej dolgem molčanju: „pusti svoje neumnosti, uradniki neso vsega krivi. Prižgi svetilnico in pojdi za menoj.“

Arhip vzel je svečo gospodu iz rok, poiskal je svetilnico za pečjo, jo prižgal, ter odšla sta oba po stopnicah in šla okoli dvora. Stražnik začel je biti na železno ploščo, psi so zalajali. „Kdo stoji na straži?“ vprašal je Dubrovski. — „Midve milostljivi gospod“, odgovoril je tenek glas: „Vasilisa in Lukerja“. — „Pojditi domov“, rekel je Dubrovski: „vaju tukaj ni treba“. — „Delopust je“, rekel je Arhip. — „Hvala, ljubeznivi naš oče“, odgovorili sti ženski in odšli domov.

Dubrovski je šel dalje. Dva človeka sta se mu približala; klicala sta ga; Dubrovski je spoznal

Antonov in Grišin glas. „Zakaj ne spita?“ vprašal ju je. — „Kako bi mogla spati“, odgovoril je Anton: „kaj smo doživeli, kdo bi bil to mislil...“

„Tiho“, pretrgal mu je besedo Dubrovski: „kje je Jegorovna?“

— V gospodski hiši, v svojej sobi, odgovoril je Griša.

„Pojdi, pripelji jo semkaj in izpelji iz hiše vse naše ljudi, da ne ostane notri živa duša razen uradnikov; a ti, Anton, zaprezi voz.“

Griša je odšel; čez jedno minuto javil se je s svojo materjo. Starka se ni slekla to noč; razen uradnikov ni nikdo zatisnil oči.

„Ali so vsi tukaj?“ vprašal je Dubrovski: „ali ni nihče ostal v hiši?“

— Nikdo razen sodnijskih uradnikov, odgovoril je Griša.

„Nanesite semkaj sena ali slame“, rekel je Dubrovski.

Ljudje tekli so v stajo, in vrnili so se s povsemi sena.

„Naložite ga tam pod stopnice; tako le. No, dajte mi ognja!“

Arhip odprl je svetilnico, Dubrovski je prižgal tresko.

„Stoj“, rekel je Arhipu: „zdi se mi, da sem zaprl predsobne duri, pojdi hitro notri in odpri jih.“

Arhip stekel je v vežo, duri so bile odprte. Arhip jih je zaprl s ključem, poluglasno mrmrajoč, „čemu bi jih neki odprl?“ in vrnil se je k Dubrovskemu.

Dubrovski zažgal je seno s tresko, plamen se je vzdignil in razsvetil ves dvor.

— Oh! zakričala je otožno Jegorovna: Vladimir Andrejič, kaj delaš!

„Molči“, rekel je Dubrovski. „No, otroci, zdravi ostanite, jaz grem, kamor me popelje Bog; srečni bodite s svojim novim gospodarjem!“

— Naš oče, naš rednik, zakričali so ljudje: rajši umrjemo — kakor bi te zapustili, mi pojdemo za teboj.

Pripeljali so konje. Dubrovski usel se je z Grišo na voz; Anton udaril je po konjih in odpeljali so se z dvorišča.

Pri tej priči zgrabil je plamen vso hišo. Stropi so pokali; goreči brni začeli so padati, rudeči dim

ralizma v prid židovstvu. Radovedni smo, ali bodo državni poslanci Dunajskega mesta v državnem zboru povzdignili svoj, sicer mogočni glas, kadar gre proti sedanji vladi, tudi zdaj, ko gre proti židovskim zarotam, za interese celega Dunaja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. novembra.

Avstrijska delegacija ima jutri svojo drugo plenarno sejo s sledečim dnevnim redom: Poročilo budgetnega odseka a) o proračunu vzajemnega finančnega ministerstva; b) o proračunu vzajemnega najvišjega sodnega dvora; c) o carinskih dohodkih; d) o proračunu skupnega ministerstva za zunanje stvari in o naknadnem kreditu zanj; e) poročilo budgetnega odseka o proračunu vojnega mornarstva in o naknadnem kreditu zanj. — „Budap. Corr.“ meni, da bode mogoče v 15. dan t. m. imeti že zadnje zasedanje delegacij; v 17. dan t. m. prične ogerski državni zbor že svoje zasedanje.

„Dziennik Polski“ omenja, da bode finančni minister Dunajevski **državnemu zboru** predložil ekspozé o državnem proračunu za l. 1884., v katerem bode finančno stanje države kot jako ugodno označevano. Ordinarij budgeta da ne bode samo brez vsakega primanjkljaja, ampak bode imel celo 7 do 8 milijonov prebitka, izvirajočega v prvi vrsti iz carine za kavo in iz petrolejskega davka; nasproti pa bode ekstraordinarij zahteval 40 milijonov deficita.

O rezultatu konference, kojo so imeli **hrvatski** poverjeniki z ministrom Tiszo, poroča se iz Budimpešte sledeče: „Minister prvomestnik je obljubil delovati na to, da se v bodoče na Hrvatskem ne bodo več ponavljali eksperimenti v pomagjarenji. Ogerska vlada bode nadalje pospešila zgradbo železniške mreže med Ogorsko in Hrvatsko, ter privolila v mnoge bistvene olajšave preosnujoč upravo, s čemer bi se najbolj od zel povod vsem pojavlje nim nezadovoljnostim. Nasproti pa so se hrvatski politiki obvezali, da bodo z vso energijo ustavljali se rovanju proti državni jednoti z Ogorsko. — Vsi hrvatski listi priobčujejo, da je baron Fran Filipović bodoči ban hrvatski. Razen Vontine, naučnega načelnika, bode baje vsi drugi sekcijski šefi vzeti iz vrste upravnih uradnikov Krajiških.

Wien 9. 11. 1883.

Nasprotno poročilom iz **srbskih** vladinih krogov se poizve, da se je oddaja orožja zvršila le v jako malem delu Srbije ter da je, ako bi vlada orožje terjala, tudi po drugod pričakovati jednakega upora kakor v Srbskem okraju. Vlada pa je še vedno veselega srca in dobre nade, da bode z energijo udušila ustanek. In res je počela razvijati energijo, ki živo spominja na najvratolomnejše faze francoske revolucije. Ne le da je zatvorila ves odbor radikalne stranke v Belemgradu, torej obsedni stan v praksi razširila čez Zajčarski okraj do prestolnice, poroča „N. Fr. Pr.“, da je bil predvčerajšnjim po noči prof. Gjaja iz Belgrajske trdnjave v Zajčar prignan in ondu kot duševni prouzročitelj ustanka brzosodbeno ustreljen. Isti telegram javlja, da se je insurekcija razširila že v več okrožjih. V okrožji Aleksinaškem da so ustaši zajeli divizionarja in vse sodnijsko osobje. To vse pa ne brani vladi-

nim telegramom vedno še zatrjevati, da se pričakuje v najkrajšem času ustanovitev prejšnjega reda.

V budgetnem odseku **francoske** kamore je finančni minister predlagal, da se naj bi v prihodnjem mesecu marcu emitiralo 320 milijonov triprocentne amortizacijske rente za izredne izdatke. — Parlamentarni komisijon je zavrgel predlog Bonapartistov, da se imajo ministri postaviti v obtožni stan, ravno tako tudi predlog, da se ima osnovati komisijon za razpravo Tonkingske afere. — V monarhičnih listih se razpravlja nameravani zakon družega brata carjevega, velkega kneza Alekseja Aleksandroviča s princeso Amelijo, najstarejšo hčerjo grofa Pariškega. „Gaulois“ se posebno bavi s tem vprašanjem, poučarjaje, da bi princesi ne trebalo odstopiti od katoliške vere, kakor tudi soproga velikega kneza Vladimirja, princesa Meklenburška, ni bila primorana odpovedati se protestantizmu. „Gaulois“ z veseljem pozdravlja projektirano zvezo, katera da bi bila v sedanjih razmerah velikega političnega pomena.

Dopisi.

Iz Ormoža 4. novembra. [Izv. dop.] (Velikanska slavnost.) In zopet so se zbrale starejšine in vodje ljudstva, da bi se posvetovali, kako je najveličastneje počastiti onega, ki se v njih sredini blesti ko zlato solnce na nebu, ko krasen biser na dnu penečega morja.

Prihodnje leto tedaj bodemo imeli v zalem mesteci Ormoži petindvajsetletnico delovanja našega divnega pesnika Konjeslava Dravskega. Nehoté vprašam vas, gospod urednik, je li vam znan ta sloviti pesnik, čegar slava doni daleč čez Ščavnico in Pesnico? — Saj ste bili o priliki Miklošičeve svečanosti tudi v Ormoži; niste nič slišali o tem duševnem velikanu, ki je ponos nemškega šulvereina, ki je dika Ormoža in Slovenskih Goric? Že njegovo poetično ime vam to dokazuje: Konjeslav Dravski! V svojih svežih poetičnih umotvorih slavi namreč — — Dravske konje! To je izviren pesnik, to je zvezda na našem slovstvenem polju! Tega vi pesniki posnemajte!

Navdušenje za tega velikega moža bralo se je z obraza našim starejšinam in vodjem ljudstva, ko so se zopet zbrali.

Ali niste, gospod urednik, povpraševali, kaj se na našem velikem trgu zida in stavi? — No, vidite, takrat vam še nikdo ni mogel tega razodeti, ker je bila to še skrivnost slavnostnega odbora. Sedaj pa je to že znano. Tam se namreč zdaj dviga podoba našega — Konjeslava. Izsekana je iz krasnega kararičnega marmorja, ki ga je morala dati — — Drava!! Ko bi še živel Angelo, ter bi videl to podobo, pri moj kokoši, on bi strmel lepote! Čudno pa je to, ka ta podoba stoji ravno na istem mestu, kjer se je pred mnogimi leti naš obče priljubljeni Tarminec s krošnjo na rami obračal.

Bodoče leto bode tedaj odkritje tega spomenika. Da boe ta dan velikansk, umeva se. Povabljeni so vsi Tarminci, Avšarji, Jajtelesi itd., ki kro-

žijo daleč tam po svetu, a se vender solnčijo na svetlobi našega — Konjeslava.

Kakor o priliki Miklošičeve svečanosti, bodo se tudi takrat tiskala dela našega slavljenca. Da bo to uzorno urejeno, si lahko mislite. In sicer bode Havcev komar sestavil životopis; Kareman bo pisal oceno; Tarminček bo pokazal, kak upliv ima že zdaj naš Konjeslav v svetovnej literaturi; Avšar, zvezda na elikarskem polju, bode ilustriral pesni in drame; Nergav bode pisal predgovore in Daka ter Kmetavs bosta celo to podjetje dirigirala; a kar je najimenitnejše, Bitter Rihel bode uredoval „Kazalo“!

Dela našega slavljenca se bodo prodajala na dan odkritja spomenika, ki se bo vršilo 33. januarja bodočega leta.

Tedaj učenjaki in pesniki vseh narodov in krajev, pridite z venci in s trakovi v rokah ter jih položite omenjeni dan k spomeniku, da pokazete, ka ste vredni posnemovalci našega genija, divnega Konjeslava Dravskega, ker celo kralj Zulukafov Cetevalo je že naznanil svoj prihod k tej slavnosti. Živio naš Konjeslav Dravski!! Cerberus.

Iz Istre 4. novembra. [Izv. dop.] Gospod urednik, ali se nam trda godi! Še govoriti nam ne pusté; še tega nam ne privoščijo! Lahonska večina našega deželnega zbora ne more trpeti, da bi se v zboru o Slovanih govorilo; zato je zavrgla naše volitve. Na to smo gojili upanje, — a le malo, ker smo je že zgubili, — da se bo vender kaj na boljše obrnilo, a tudi tega nam ne privoščijo. Komaj smo javno izrazili svojo željo, da bi radi videli grofa Taaffeja pri nas, kamor ga sama sveta dolžnost tira, že se nam je javilo iz Dunaja, kakor je „Slov. Narod“ poročal, da naše govorice so le prazne besede. Vsaka naša želja nam splava po vodi. Gospod urednik, kaj ste prej dobili, ali moj dopis „dve govorici“, ali brzojavno vest iz Dunaja, da sti oni dve govorici le prazni govorici? Čudno je to! Ako se nam bo sedanja grof Taaffejeva vlada še dalje tako prijazna skazovala, ako nam bo še dalje tako enakopravna kakor do zdaj, se ne bomo mogli navduševati za njo, temveč želeli si bomo premembe.

Akoravno nas kranjske deželno-zborske obravnave mnogo ne zadevajo, smo se vender, kot zvesti sinovi slovenskega naroda, jako čudili obnašanju narodne večine pri potrjenji strije Dežman-Schreyeve volitve. — Oni slovenski — poslanec, kateremu se je „zareklo“, je pač izšel iz šole sedanjega ministerstva. To ministerstvo namreč ne ve ali neče vedeti, da naš narod je slovenski, ter da stanuje ne le na Kranjskem, marveč tudi na Štirnskem, Koroškem, Primorskem in Ogorskem; ako hoče izvesti svoj program, mora podeliti enakopravnost vsem Slovincem, a ne samo Kranjcem.

Do zdaj smo vedno zaupno gledali na Kranjsko; a zdaj smo prepričani, da se nemamo ničesa nadejati. Da bi le zvita politika grofa Taaffeja tako ne zapeljala slovenskih voditeljev na Kranjskem, da

vil se je nad streho: razlegalo se je otožno tuljenje in kričanje: „pomagajte, pomagajte!“ — „Kaj še“, rekel je Arhip zlobnim smehom, zreč na požar.

— Ljubi Arhip, rekla je Jegorovna: reši te malopridneže, Bog ti bo poplačal.

„Kaj še“, odgovoril je kovač. Ta trenutek pokazali so se uradniki v oknu, prizadevajoč si ulomiti dvojno okvirje. Pa streha se je s pokanjem zrušila — in kriki so utihnili.

Kmalu so posli planili na dvor. Babe so skušale rešiti svojo hišno opravo, otroci so skakali, veseleč se ognja. Iskre letele so na vse strani, in kmalu so se užgale koče. „Zdaj je vse dobro!“ rekel je Arhip: „kako gori! He, iz Pokrovskega se pač lepo vidi“. Ta trenutek je nova prikazen zavzela nase vso pazljivost: mačka je letala po strehi gorečih svisel, ne vedoč, kam bi skočila. Uboga žival je z žalostnim mijavkanjem klicala na pomoč; dečki bi bili kmalu popokali od smeha, gledajoč njeno obupanje. „Kaj se smejite, hudički“, rekel je jezen kovač: „Ali se ne bojite Boga? Božja stvar poginja, a vi se smejite“, in pristavil je lestvico na gorečo streho ter zlezal po mačko; ona je razu-

mela, kaj misli on, in hitro se je obesila na njegov rokav. Poluosmojeni kovač zlezal je s svojim plenom doli. „No zdaj pa zdravi ostanite, dragi moji“, rekel je zbeganim poslom, „jaz nimam tukaj nič več dela; srečni bodite, in ne imejte me v slabem spominu“. Kovač je odšel; požar je še razgrajal nekaj časa, nazadnje se je poglel, in kupi oglja žareli so svetlo brez plamena v nočnej temi; okolu njih so brodili pogoreli Kistenjovski prebivalci.

Sedmo poglavje.

Drugi dan se je raznesla vest o požaru po vsej okolici: vsi so govorili o tem z različnim uganjanjem in domnevanjem. Nekateri so trdili, da so ljudje Dubrovskega, napivši se pri sedmini, po ne previdnosti zažgali hišo; drugi so dolžili uradnike, ki so se razveseljevali pri naseljivi; mnogi so trdili, da je on sam zgorel z uradniki in vso prislugo. Nekateri so pa pogodili resnico in trdili, da je pravi prouzročitelj te nesreče Dubrovski sam. Trojekurov sam je prišel na mesto požara in sam je vodil preiskavo. Pokazalo se je, da so predsednik in prisednik okrožnega sodišča, odvetnik in pisar, ravno tako tudi Vladimir Dubrovski, varuhinja Jego-

rovna, sluga Griša, kočjaž Anton in kovač Arhip zginili, ne ve se kam. Vsi posli so pripovedovali, da so uradniki zgoreli takrat, ko se je podrla streha. Njih obgoarele kosti bile so izkopane. Babi Vasilisa in Lukerja pravili sti, da sti videli Dubrovskega in kovača Arhipa nekaj minut pred požarom. Kovač Arhip je po obnem pripovedovanji še živ in najbrž glavni, če ne jedini krivec požara. Dubrovski je bil jako sumljiv. Kirila Petrovič poslal je gubernatorju točen popis vsega dogodka, in začela se je nova pravda.

Kmalu so druge vesti dale dovolj hrane radovednosti in govoricam. Prikazali so se razbojniki in širili strah po vsej okolici. Vse naredbe proti njim pokazale so se nezadostne. Ropanja, jedno večjo od drugega, so se množila. Ni bilo več varnosti niti na potih, niti v vaseh. Nekaj voz, napolnenih z razbojniki, vozilo se je po guberniji, ustavljalo potnike, prihajalo v sela, ropalo vlastelinske hiše in sežgalo jih. Njih načelnik slovel je s svojim umom, predrznostjo in nekakim velikodušjem. Pripovedovali so o njem razne čudne reči. Ime Dubrovskega bilo je v vseh ustih, vsi so bili prepričani, da je on in

bi ne hoteli vedeti za oni del našega naroda, ki živi zunaj Kranjske.

Zopet nov, ali najnovejši dokaz, kakšno namestništvo Dunajske vlade, za katero bi dali dušo in telo nekateri slovenski poslanci kranjskega deželne zboru, imamo na Primorskem! C. kr. namestnik baron Pretis, — ki se drži svojega stola kakor „klôp“ kože, — je potoval ta mesec po gorah Istri v Podgradskem okraju. Potovanje ni imelo drugega namena, kakor da se c. kr. namestnik sedanje, nam primorskim Slovanom sovražne vlade osebno prepriča, kako napreduje nemški most do Adrije. Pri nas hočejo, da bi se v naših narodnih ljudskih šolah učilo skoraj več jezikov kakor na srednjih šolah! Deželni gospodarji naši — Lahoni — nam usiljujejo laščino; c. kr. namestnik pa nemščino.

Kakor da bi cesarski namestnik ne smel vedeti, da se tuj jezik — po vseh pedagoških pravilih — more poučevati le na podlagi materinščine, je hotel v nekejši šoli, da naj se izprašuje po — nemški!

Kakor da bi v čisto slovenski občini ne smel biti za starejšino nobeden, ki ne zna nemščine, je naglo „cesarski“ namestnik pozdravil zbrane občinske moše: „znate vsi nemški?“ (Hvala Bogu, da ga neso umeli!)

Sploh, vrtelo se je vse okoli nemškega „Miheleha“, kakor da bi grof Taaffejeva vlada strogo ukazala, da morajo vsi državljani znati nemški!

Ali moremo biti hvaležni grofu Taaffeju in njegovemu ministerstvu? To naj bi bili premislili slovenski narodnjaki, pa bi ne mogli na vsa usta hvaliti ono, kar ne zasluži nobene hvale, — ampak odločne graje!

Koncem pa še nekaj našemu baronu Pretisu, „cesarskemu“ namestniku: Ako on tako zvedavo in tako samooblastno povprašuje nas Slovence in še celo priproste kmetovalce, ki se „i“ ne poznajo, ker neso imeli prilike se ga naučiti, — po jedino zveličavni nemščini, katero potrebujejo toliko, kolikor petega kolesa pri vozu; usojamo se tudi mi njega vprašati: ali zna on slovenski ali hrvaški jezik, katerega govori velika večina prebivalcev, ki so pod njegovim namestništvom??

To naj si odgovori gospod namestnik ter po tem ravna, drugače se mu bodo kmetovalci slovenski — smjali!

P. M.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 2. novembra.

Navzočnih je 22 mestnih odbornikov.

Župan g. Grasselli naznanil došli mu dopis komercijalnega vodstva južne železnice na mestnega magistrata dopis z dne 27. julija t. l., naj bi se v Ljubljani in izven Ljubljane uveli tour in retour vozni listi. V tem dopisu poroča komercijalno vodstvo, da za sedaj ni moglo še ustreči tej želji, da

nikdo drugi poveljnik predrznim zlodejem. Čudili so se samo jedne stvari: posestva Trojekurova bila so prizanešana; razbojniki njemu neso oropali nobene žitnice in ustavili nobenega voza. V svojej prevzetnosti pripisoval je Trojekurov to izjemo strahu, ki ga je umel udihniti vsej okolici, in izvrstnej policiji ki jo je uvel on v svojih vaseh. Z začetka smejali so se sosedje tej Trojekurovljeve prevzetnosti, in vsakdo je pričakoval, da nepovabljeni gosti obiščejo Pokrovsko, kjer bodo lahko dosti nabrali; nazadnje so pa bili prisiljeni dati mu prav in priznavati, da mu tudi razbojniki skazujejo neko nerazumljivo spoštovanje. Trojekurov se je zmagovalno veselil, in pri vsakej vesti o kakem novem ropu Dubrovskega zabavljaj je čez gubernatorja, sodnijskega predsednika, stotnijske poveljnike, katerim se je vselej nepoškodovan odtegnil Dubrovski.

V tem se je približal prvi dan oktobra, ko je bilo praznik cerkvenega blagoslovljenja v Trojekurovjevem selu. Predno prestopimo k popisovanju poznejših dogodkov, moramo seznaniti čitatelja z osebami, ki so še zanj nove, ali o katerih bi bili lahko omenili v začetku naše povesti.

(Dalje prih.)

pa se bode v poznejšem času o zahtevi Ljubljanskega mesta razgovarjalo in izid razgovorov poročal.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu policijskega odseka o prošnji mestnega zdravnika dr. Illnerja za pavšal za vožnje pri ogledovanju mrličev v oddaljenih krajih mesta. Poročevalec prebere v tej zadevi dopis magistrata, kateri je pisan nemški, dasiravno je že leto in dan sklenjeno slovensko uradovanje. Magistrat nasvetuje, naj bi se dovolilo po 6 gld. pavšala na mesec, poročevalec pa v imenu policijskega odseka nasvetuje 4 gld. na mesec.

Dr. Zarnik se odsekovemu predlogu protivi, češ, da g. dr. Illner, ki je prišel po svojih prijateljih, posebno po dr. Keesbacherji, na to mesto v Ljubljano, je pač vedel, kakšno plačo bode dobil. Ako mu je premala, naj resignira na službo. V Ljubljani ni nikjer daleč, kakor na Dunaji, tedaj se lahko hodi in ni treba nikakega pavšala za vožnjo. Dr. Zarnik konečno pravi, da je le za to, da se dovolijo vožnje, če gre ogledovat mrliche na barje.

Mestni odbornik Pakič toplo podpira nasvet predgovornika, kajti dr. Illner, kateri ima 800 gld., je jako dobro plačan samo za ogledovanje mrličev. Mestni zdravnik dr. Ambrožič ima le 600 gld. in dosti več potov, pa ni nikdar še prosil za kak pavšal za vožnjo. Konečno nasvetuje g. Pakič, da bi se vožnje povrnilo dr. Illnerju le v Podlipi, Hauptmancu in Črno Vas.

Poročevalec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da ima dr. Illner razen ogledovanja mrličev tudi pota k revnim bolnikom in policijsko preiskavanje.

Pri glasovanju se vzprejme predlog g. Pakiča. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Čehi Slovincem.) S temi besedami pričenja Pražki „Pokrok“ posnetek iz „Slov. Naroda“, ki govori o českem „albumu v pospeh Narodnega doma v Ljubljani.“ K temu poročilu dostavlja zanimivo novico, da je prvi povod k temu namišljenju in prvi pričetek k njegovemu uresničenju izšel od gospoda Jana Lego, uradnika „Českega muzeja“, kateri je več let proživel mej Slovenci ter se navzel toplih simpatij zanje. Te simpatije si rečeni gospod neprestano prizadeva širiti v českih krogih; imel je že mnogo prejetanj o Slovencih v različnih društvih Pražkih, in ravno pripravlja za tisk obširnejši spis o Slovencih. Bodi mu izrečena s tega mesta najiskrenejša zahvala slovenskega naroda!

— („Tagespost“), za njo pa Dunajski listi jadikovaje pripovedujejo, da je vsled ukaza pravosodnega ministra nek sodnijski uradnik na dojenjem Štajerskem moral izstopiti iz odbora nemškega šulvereina, oziroma dotične krajne skupine. Z veseljem pozdravljamo ta ukaz pravosodnega ministra, nasproti pa odločno zavračamo izpeljave omenjenih listov o denuncijacijah od slovenske strani, kajti nekateri gospodje na dol. Štajerskem postopali so tako ščuvhalno in provokatorično ter govorili v javnih shodih tako oblastno in skozi okno, da je vsaka ovadba bila več nego nepotrebna.

— (Koncert Ondříček-ov.) Zopet bila nam prilika, čuti virtuoza, kakeršni se le redkokdaj ustavljajo v Ljubljani in zopet čutili smo ponos, da je ta umetelnik Slovan ter bili očarani po divnih glasovih, katere je izvajal svojim goslim. Da je Ondříček pravi mojster, izreklo se je že o priliki njegovega koncerta preteklo zimo, a od takrat napredoval je znatno in vidi se mu — ako se smemo tako izraziti — več samosvesti. Vse točke sviral je jednako dovršeno in s čudovito sigurnostjo, tehnika njegova pa je tako sijajna, da se je strokovnjak v muziki g. G. izrekel, da mu v tehniki ne preostaje ničesar več. Vse muzikalne kapacitete našega mesta bile so prisotne pri koncertu, a vse bile so v hvali jednoglasne, vse občudovale so mojstersko in dovršeno sviranje. Gotovo najboljša ocena! Izvrstno sodelovala sta gospica Klementina Eberhartova in g. Josip Zöhrer. Prva pela je dve ariji iz Nesslerjeve opere „Der Rattenfänger von Hameln“, drugi pa je pokazal svoje mojsterstvo na glasoviru, tako,

da so bile vse točke izrednega koncerta nepretrgan užitek in da je vsaka točka prouzročila burno odobravanje in izzivanje. A kakor je bil koncert vse-skozi sijajen, sta nas vendar nemilo dirnula dva momenta. Prvič: da je pri takej redkosti, kakeršen je bil včerajšen večer, bil obisk le srednji in celo mnogo sedežev praznih, — drugič: da se je gosp. Zöhrer pri nastopu nekako demonstrativno nadržavljaj. Vso čast g. Zöhrerju, ne zavidamo mu ovacije, a „bon ton“ zahteva, da se na tujega gosta vendar nekoliko ozir jemlje, zlasti ako je gost tolik, kakor ravno g. Ondříček. Gospodom, ki so nam priredili včerajšni koncert, presrečno zahvalo!

— („Društvo slavistov.“) Poroča se nam, da je notranje ministerstvo na priziv dotičnega odbora razveljavilo naredbo niževavstrijskega namestništva, ki je, kakor smo ob svojem času bili naznanili, študentom-slavistom na Dunajskem vseučilišču prepovedala osnovati svoja društva. Ker se pri nas v vsakem koraku Slovanov voja panslavizem, zato je bilo treba tudi pri rojstvu tega društva veljavnih in zanesljivih porokov, da so se pregnale bojaznivi in se je konečno dovolilo tudi to akademično društvo, ki se bode pečalo strogo s primerjajočo slovnico in jezikovno zgodovino slovansko. Kolikor je čuti, prevzeti hoče „društvo slavistov“ protektorat dr. vitez Fr. Miklošič, kar bi bilo dobro znamenje za društva uspehe.

— (Občni zbor družbe sv. Vincencija.) V nedeljo 11. novembra ob 5. popoldne obhaja družba sv. Vincencija svoj občni zbor v deški sirotišnici (Collegium Marianum). Želeti je, da bi občinstvo v mnogobrojnem številu zbor počastilo.

Predstojništvo družbe sv. Vincencija.

— (Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) bode 21. dne t. m. v dvorani mestne hiše in se začne ob 9. uri popoldne. Program obravnavam: 1. Predsednik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju centralnega odbora. 3. Predlog družbinega računa za leto 1882. in proračun za leto 1884. Račun in proračun, katera imajo družbeniki že v rokah, razpoložena sta v nadrobni razgled v pisarni družbe kmetijske. 4. Poročila in predlogi podružnic in predlogi posameznih družbenikov po propisu §. 19 družbinih pravil. 5. Volitev 8 odbornikov v centralni odbor, namesto po §. 22. družbinih pravil izstopivših. 6. Volitev družbinega tajnika. 7. Priznanje častnih diplom za hvalevredne zasluge o poljedelstvu. 8. Volitev častnih in dopisujočih družbinih udov. 9. Poročilo o podkovski šoli v Ljubljani. Dostavek. Pri tem zborovanju razstavljeno bode tudi nekoliko priporočila vrednih žitnih semen in več vrst krompirja, ki se je letos pridelal na družbinem vrtu.

— (Lepa starost.) Iz Borovnice se nam piše 8. nov.: Danes umrl je najstarejši mož naše župnije v 95. letu svojega življenja. Bil je še do zadnjega čvrst, hodil vsako jutro 15 minut daleč v cerkev k sv. maši. Utegnilo bi koga zanimati, da je bil umrli stari oče g. prof. Levca, urednika „Lj. Zvona.“

— (Prestavljen) je g. Fr. Arnuš za kaplana na Bizeljsko, g. Avg. Hecl za provizorja v Žusen.

— (Slovensko društvo v Mariboru) ima v nedeljo 11. t. m. ob 3. uri popoldne odborovo sejo.

— (Včerajšnji mesečni živinski somenij) bil je pač le zavoljo neugodnega vremena slabo obiskan. Goveje živine prignalo se je nad 200 glav in so tuji kupci iz Trsta, Gorice, Reke, Pulja in Koroškega precej pokupili. Konj je bilo do 150, tudi nekaj srednje lepih in so laški kupci precej pokupili. V vsih družih strokah je bila kupčija slaba, ker je vsak hitel domov.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) priredi v nedeljo 11. novembra, sv. Martina dan, domačo zabavo v svojih prostorih na Travniku. Začetek ob 7. uri zvečer. Spored: 1. „Bože živi“, poje zbor. 2. „Cerkvica“, četvero-spev. 3. „Jadransko morje“, poje zbor. 4. Govor: „Korist narodnih, oziroma podpornih društev.“ 5. „Ustaj rode“, poje zbor. 6. „Venec narodnih pesni“, poje

zbor. 7. Opomin na otročje vrte. 8. „Naglo bratje“, poje zbor. 9. Tombola. 10. „Lepa naša domovina“, poje zbor. 11. „Bratje v kolo“, poje zbor. 12. „U boj“, poje zbor. Uhod k zabavi bo po glavnih stopnicah. K obilni udeležbi vabi odbor.

Na zdravje!

Podpisani odbor vabi č. gg. člane „Sokola“ in pevskega zbora Ljubljanske Čitalnice najljubše

v prvi Sokolski „jour-fixe“

jutri v soboto dne 10. t. m. zvečer ob 1/2 9. uri v Šrajnerjevo pivarno na Sv. Petra cesti.

V Ljubljani, v dan 9. novembra 1883.

Odbor „Sokola“.

Od zdravnikov mnogokrat priporočano. S svojim prebavnostjo pospešujočim uplivom se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, ki se uporabljajo proti bolečinam v želodcu in spodnjem delu trupla. Cena škatelji z uporabljenim navodom 1 gld. Po poštne povzetki razpošilja jih vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. (690—1)

Javna zahvala.

Vsem p. n. častitim gostom, osobito pa izvrstnim pevcem Celjske Čitalnice ter čilim Sokolašem Savinjskim, ki so se na vabilo odbora našemu odlikovancu gospodu Gašparju Šorn-u na čast prirejene svečanosti v tako obilnem številu udeležiti blagovolili, dalje vsem darovateljem izreka najsrčnejšo zahvalo

slavnostni odbor.

Gomilsko, v 8. dan novembra 1883.

Umrli so v Ljubljani:

8. novembra: Katar Žagar, dnarica, 63 let, Frančiškanske ulice št. 6, za oslabljenjem. — Marija pl. Gariholdi, zasebnica, 58 let, Kolodvorske ulice št. 14, za oslabljenjem močij.

9. novembra: Jožef Remškar, delavec, 56 let, Kurja vas št. 15, za jetiko. — Helena Hanš, kolekarjeva udova, 81 let, Rožne ulice št. 9, za oslabljenjem močij.

V deželni bolnici:

6. novembra: Miklavž Platišar, dnar, 50 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. nov.	7. zjutraj	723.97 mm.	+10.8°C	sl. svz.	dež.	45.84 mm.
	2. pop.	733.05 mm.	+12.4°C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	732.67 mm.	+11.4°C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura +11.5°, za 6.1° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 9. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 65
Srebrna renta	79 „ 40
Zlata renta	95 „ 85
5% marčna renta	93 „ 30
Akcije narodne banke	840 „ —
Kreditne akcije	277 „ 75
London	120 „ 40
Srebro	— „ —
Napol.	57 „ —
C. kr. cekini	71 „ —
Nemške marke	19 „ 10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98 „ 90
Ogrska zlata renta 6%	120 „ —
„ „ 5%	86 „ 60
„ „ 4%	85 „ 15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103 „ —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104 „ 75
Kreditne srečke	100 gld. 169
Rudolfove srečke	10 „ 19
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 106
Frankway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217 „ 70

Zahvala.

Za obile dokaze toplega sočutja povodom smrti gospoda

LEOPOLDA PORENTE,

posebno pa za prekrasne, njemu darovane vence, dalje gg. svetilcem in nositeljem vencev, velečast. gg. bogoslovcev za ginjaivo petje in vsem čast. spremljevalcem, ki so tako mnogobrojno spremili prerano umrlega k zadnjemu počitku, se iskreno zahvaljuje

žalujoča rodovina
Porentova.

(728)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zahvala.

Za toplo sočutje meji boleznijo in ob smrti nepozabljive, iskreno ljubljene soproge, oziroma matere in sestre, gospe

Terezije Armič, roj. Jesch,

za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, za darovane krasne vence, prečastitim gg. duhovnikom, sorodnikom, prijateljem in znancom, posebno se pa zahvaljuje gg. mestnim učiteljem za njih milo petje

žalujoči ostali.

V Ljubljani, v 29. dan oktobra 1883.

Slika pesnika S. Gregorčiča

dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“ — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Čevljarji

se vzprejemajo ter dobé trajnega dela v

D. H. POLLAK-ovi tovarni čevljarskega blaga
poleg Gradca. (721—3)

Dražba

posestva graščine Vinogorica
pri Trebnjem.

V 12. dan novembra, t. j. v ponedeljek ob 8. uri zjutraj bodo se v zgoraj omenjeni graščini Vinogorci travniki, njive, vinogradi in hosta na drobno razprodajali. Prodajalo se bode tudi kmetijsko or dje. Kupci bodo lahko po obrokah plačevali.

(713—2) Marija Podobnik,
trgovka in posestnica v Št. Vidu pri Zatičini.

Gospodu
G. PICCOLI-ju,
lekarju
v Ljubljani,
Dunajska cesta.

Veliko let ozdravljam razne bolezni jedino le z Vašo „Francovo esenco“ in to z najboljšim uspehom. Prosim Vas še za 12 steklenic.

Trst, meseca septembra 1883.

Dr. Pardo, praktičen zdravnik.

Vaša „Francova esenca“ oprostila me je izvrstno popolnem hude, nad dve leti trajajoče bolezni. Irekam Vam kakor izumniku tega zdravila svojo najtoplejšo zahvalo.

Rakovac na Hrvatskem blizu Karloveca.

Ivan Pulič.

Podpisani potrjujem, da je „Francova esenca“ gosp. Gabrijela Piccoli-ja moje župljane od marsikake bolezni temeljito ozdravila in se je ljudje z najboljšim uspehom poslužujejo.

Fianona v Istri, meseca oktobra 1882.

Anton Vlassich, župnik-kanonik.

Prosim Vas zopet za 24 steklenice Vaše „Francove esence“, ki je za bolezni v želodcu boljše od vsakega drugega zdravila. Tudi naš tovarniški zdravnik jo priporoča.

A. Augenthaler,

montér v tovarni za stroje g. Kürösi

(291—3)

„Francova esenca“ je pomagala že tisočim ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovalec dobiva. Ta esenca ozdravi bolezni v želodcu in trebuhu, krč, božjast, trebušno in prehajalno mrzlico, zabasanje, hemerojide, zlatenico itd., ki so vse nevarne, ako se o pravem ča u ne ozdravijo.

Steklenica velja 10 kr.

Zoper jetiko!

Radgostski universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane boleznijo na pljučih, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčovo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnavi. Uže tri mesece boleha moja soproga za nevarno pljučno boleznijo. Ker se mi je od mnogih strani priporočalo, prosim, da mi pošljete površno 1 zavitek Radgostskega čaja in 2 škat. maho-rastlinskih celtilčkov. Naslov:

Župan v Črešnjevci poleg Ilirske Bistrice.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnavi. S tem vas prijazno prosim, pošljite mi svojega izvrstnega Radgostskega universalnega čaja, ki me je popolnem ozdravil mojega dolgoletnega hudega katara v želodcu, zopet 2 zavitka preje ko mogoče, po poštne povzetki. Preverjen sem, da bode ozdravil tudi mojo soprogo, ki za isto boleznijo boleha. Prosim vas pa na dalje tudi, da mi pošljete še dva zavitek vaših maho-rastlinskih celtilčkov, katere rabijo moji otroci zoper oslovski kašelj.

Sé spoštovanjem udano

F. Müller, vodja.

Ronov, na Češkem, 6. aprila 1878.

Vaše blagorodje!

Izvolite mi brzo poslati s poštne povzetjem 2 zavitka Radgostskega universalnega čaja in 2 škatelji Rožnavskih celtilčkov. — Oboje se je dobro obneslo. Naslov:

Theresia Zoufaly,

cale dei tintori, III. piano casa Madovič a Zara (Dalmacija).

Vaše blagorodje!

Ker se mi je vaše izvrstno zdravilo od mnogih strani toplo priporočalo, zato vas prosim, da mi kmalu pošijete s poštne povzetjem 3 zavitke Radgostskega universalnega čaja in 3 škat. maho-rastlinskih celtilčkov. Udani

Ivan Poduška,

lovec grofa Choteka v Neštunu pri Klokcu v Sremu.

Od tega po zdravniške razložbi in predpistih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatla Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posóbe.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni J. Seichertu v Rožnavi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči ekari: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Čejbek v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradcu, A. Marek in J. Kupferschmied v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovcu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopenski Rožnavi.

Rožnovski evet za živce, hitro in trajno ozdravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna steklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (693—2)

Naznanilo.

Vsled višje cene pri premogovih jamah primorani smo od denasnjega dne naprej pri prodaji premoga sledeče cene ustanoviti, in sicer pri naročilih:

50 ko. = 1 colni cent	à 50 kr. za 50 ko.	} premoga in à 52 kr. za 50 ko. } presjanega blaga.
500 „ = 10 colnih centov	à 48 „ 50 „	
1000 — 1250 ko. = 20—25 colnih centov	à 47 kr. za 50 ko. premoga.	
2000—2500 „ = 40—50 „	à 46 „ 50 „	
5000 „ = 1/2 vagona	à 44 „ 50 „	
10000 „ = 1 vagon	à 43 „ 50 „	

V Ljubljani, v 5. dan novembra 1883.

Ljubljanski prodajalci premoga.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani
priporoča po nižji ceni
vožne liste
slovensko-nemške in
nemške.